

[H. C. Toff.]

Der har været mange overvejelser om, hvorledes man skulle løse landbrugets finansieringsproblem; den højtærede landbrugsminister har omtalt nogle muligheder herfor i sin fremsættelsestale. Jeg kan ikke andet end udtrykke min og mit partis største tilfredshed med den løsning, der nu er stillet forslag om, og hvoraf det fremgår, at udlånsvirksomheden og administrationen af denne helt og fuldt er de private pengeinstitutters opgave. Til løsning af opgaver af den art har det konservative folkeparti altid ønsket at betræde den her anviste vej fremfor at gå via de offentlige kasser, hvad enten det drejede sig om direkte udlån eller om udlån med statsgaranti.

Regeringen har i lighed med andre deltaget i bestræbelserne for at finde frem til bedre finansieringsmuligheder for landbruget og er nu fremkommet med dette lovforslag, som bl. a. direkte begrundes med, at der er vanskeligheder med at finde de rigtige, ordentlige finansieringsmuligheder ved generationsskiftet i landbruget. Men så må det også siges, at det lovforslag, regeringen har fremsat i folketinget om en særlig indkomstskat — eller vel rettere en inflationsskat på ejendomme, der sælges — står i et skærende misforhold til det lovforslag, vi her behandler. Man skulle ikke tro, at den ene hånd i regeringen vidste, hvad den anden gjorde. Var der brug for et finansieringsinstitut før, vil der blive yderligere behov derfor efter indførelse af inflationsskatten. Virkningerne af denne særlige indkomstskat på ejendomme må jo betragtes over en længere årrække. En 60 tdr. lands ejendom ville, hvis regeringens lovforslag om inflationsskat var blevet gennemført i 1950, ved salg i dag, dersom man gik ud fra dens ejendomsværdi i 1946, komme til at svare en inflationsskat til staten på 25 000 kr. Enhver kan da sige sig selv, at mulighederne for at hjælpe næste generation vil være reduceret med dette beløb. Samtidig vil det være gjort vanskeligere for landbruget at opnå kredit i større

omfang hos de forretningsdrivende, idet denne skat i lighed med andre personlige skatter vil blive placeret foran den almindelige varegæld, hvis ejeren skulle komme i økonomiske vanskeligheder. Det omtalte lovforslag bevirker med andre ord, at ejendomsskatten placeres foran de faste prioriteter, og nu vil man altså placere en ny skat med sikkerhed efter de faste prioriteter. At dette skulle medvirke til at fremme landbrugets finansieringsmuligheder, er der vel næppe nogen der kan påstå. Behovet for et finansieringsinstitut vil derfor blive yderligere forstærket, hvis regeringen gennemfører sit forslag om en særlig indkomstskat.

Jeg skal på mit partis vegne tilsige den mest velvillige behandling af forslag til lov om et finansieringsinstitut for landbruget. Det ærede medlem hr. Carl Petersen rejste i sin tale det spørgsmål, om huse på landet ikke også skulle ind under denne lovgivning, og jeg formoder, at vi på denne baggrund får en udvalgsbehandling af lovforslaget. Hertil skal jeg gerne tilsige velvillig medvirken, såfremt udvalgsbehandlingen ikke vil forårsage, at lovforslaget bliver så betydelig forsinket, at vi ikke kan nå at få det gennemført, inden folketinget hjemsendes.

Aage Fogh: Jeg skal ikke gennemgå hele repertoiret med faste skatter, og hvad dertil hører, for jeg synes i og for sig ikke, at det har nogen berettigelse i forbindelse med denne lovgivning.

Vi takker den højtærede landbrugsminister, fordi han har fremsat det foreliggende lovforslag, men jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg tror, landbruget kunne have nået et bedre resultat, hvis landbruget selv havde villet. Det eneste, der sker ved denne lovgivning, er jo kort det, at både banker, sparekasserne, forsikringselskaberne og pensionskasserne får dispensation fra den lovgivning, hvorefter de arbejder nu, og mulighed for at give lån efter regler, som vi overhovedet ingen indflydelse har på.